

Poezja

Słowa: Władysław Broniewski

Kapodaster: 2

Wykonawca: Na bani

1. a e ^a Ty ^eprzychodzisz jak noc ^emajowa,
 F G ^F biała ^G noc, uśpiona w jaśminie,
 a e ^a i jaśminem ^epachną twoje słowa,
 F G ^F i księżycem ^Gsen srebrny płynie,
2. a e Płyniesz cicha przez noce bezsenne
 F G - cichą nocą tak liście szeleszczą-
 a e szepcesz sny, szepcesz słowa tajemne,
 F G w słowach cichych skąpana jak w deszczu. . .
3. a e To za mało! Za mało! Za mało!
 F G Twoje słowa tumanią i kłamią!
 a e Piersiom żywych daj oddech zapału,
 F G wiew szeroki i skrzydła do ramion!
4. a e Nam te słowa ciche nie starczą.
 F G Marne słowa. I błahe. I zimne.
 a e Ty masz werbel nam zagrać do marszu!
 F G Smagać słowem! Bić pieśnią! Wznieść hymnem!
5. a e Jest gdzieś radość ludzka, zwyczajna,
 F G jest gdzieś jasne i piękne życie.
 a e Powszedniego chleba słów daj nam
 F G i stań przy nas, i rozkaż - bić się!
6. a e Niepotrzebne nam białe westalki,
 F G noc nie zdławi świętego ognia -
 a e bądź jak sztandar rozwiany wśród walki,
 F G bądź jak w wichrze wzniesiona pochodnia!
7. a e Odmień, odmień nam słowa na wargach,
 F G naucz śpiewać płomiennie i prościej,
 a e niech nas miłość ogromna potarga.
 F G Więcej bólu i więcej radości!
8. a e Jeśli w pięści potrzebna ci harfa,
 F G jeśli harfa ma zakłąć pioruny,
 a e rozkaż żyły na struny wyszarpać
 F G i naciągać, i trącać jak struny.
9. a e Trzeba pieśnią bić aż do śmierci,
 F G trzeba głużyć w ciemnościach syk węży.
 a e Jest gdzieś życie piękniejsze od nędzy.
 F G I jest miłość. I ona zwycięży.
10. a e Wtenczas daj nam, poezjo, najprostsze
 F G ze słów prostych i z cichych - najcichsze,
 a e a umarłych w wieczności rozpostrzyj
 F G jak chorągwie podarte na wichrze.